

Revize nařízení o blokových výjimkách pro vertikální dohody

Vysvětlivka

Dne 9 července 2021 předložila Komise k veřejné konzultaci návrh revidovaného nařízení o blokových výjimkách pro vertikální dohody („VBER“)¹. Nařízení VBER se zabývá tzv. vertikálními dohodami, zejména dohodami, které se týkají dodávek a distribuce zboží a služeb. Tyto dohody jsou v celém hospodářství EU všudypřítomné. Nařízení VBER stanoví, že pokud takové vertikální dohody splňují určité podmínky, nevztahuje se na ně zákaz uvedený v čl. 101 odst. 1 Smlouvy. K návrhu revidovaného nařízení VBER je přiložen návrh revidovaných pokynů k vertikálním omezením („pokyny k vertikálním omezením“)², které uvádějí další pokyny k výkladu a uplatnění nařízení VBER a rovněž k hodnocení vertikálních dohod podle čl. 101 odst. 1 a 3 Smlouvy, na něž se nevztahuje výjimka podle nařízení VBER.

Účelem veřejné konzultace je získat zpětnou vazbu k návrhu revidovaného nařízení VBER a návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením od zúčastněných stran a zejména ke změnám navrhovaným Komisí, které mají vyřešit problémy zjištěné během hodnocení, jež bylo provedeno v rámci pracovního dokumentu útvarů Komise, který byl zveřejněn dne 8. září 2020³.

Hodnocení ukázalo, že nařízení VBER a pokyny k vertikálním omezením jsou užitečnými nástroji, které výrazně usnadňují hodnocení vertikálních dohod podle článku 101 Smlouvy a napomáhají podnikům snížit náklady na dodržování předpisů. Zároveň však ukázalo, že v případě fungování nařízení VBER a pokynů k vertikálním omezením existuje prostor pro zlepšení a je nutné je přizpůsobit zejména vývoji trhu, ke kterému došlo od přijetí aktuálních pravidel.

Od zahájení fáze hodnocení dopadu v říjnu 2020 shromáždila Komise další důkazy o oblastech, které je potřeba zlepšit, mimo jiné z otevřené veřejné konzultace, která probíhala od 18. prosince 2020 do 26. března 2021, jakož i z diskuzí se zúčastněnými stranami a vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž. Veškeré dosud shromážděné důkazy jsou zohledněny v návrzích revidovaného nařízení VBER a revidovaných pokynů k vertikálním omezením. Veřejná konzultace těchto návrhů je součástí postupu zjišťování, které provádí Komise. Vyplynou z ní informace pro posouzení dopadů, na němž se bude zakládat konečné znění revidovaného nařízení VBER a revidovaných pokynů k vertikálním omezením.

V této fázi obsahují návrhy revidovaného nařízení a revidovaných pokynů k vertikálním omezením změny navržené Komisí na základě dosud shromážděných důkazů, tak jak jsou uvedeny v této vysvětlivce, v souladu s těmito třemi cíli přezkumu:

- upravit „bezpečný přístav“ s cílem odstranit falešně pozitivní výsledky a snížit falešně negativní výsledky podle nařízení VBER (**cíl 1**),
- poskytnout zúčastněným stranám aktuální pokyny určené pro podnikatelské prostředí, které se změnilo díky nárůstu elektronických obchodů a online platforem, a zaručit harmonizovanější uplatňování vertikálních pravidel v Evropské unii (**cíl 2**) a

---

¹ Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 102, 23.4.2010, s. 1).

² Tyto pokyny stanoví zásady pro hodnocení vertikálních dohod podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 130, 19.5.2010, s. 1).

³ Viz Pracovní dokument útvarů Komise – hodnocení nařízení o blokových výjimkách pro vertikální dohody, SWD(2020) 172 final.

- snížit náklady podniků na dodržování předpisů zjednodušením složitých oblastí stávajících pravidel a zefektivněním stávajících pokynů (cíl 3).

1. Úprava „bezpečného přístavu“ s cílem odstranit falešně pozitivní výsledky a snížit falešně negativní výsledky v nařízení VBER

Komise v rámci hodnocení určila čtyři oblasti, které vyžadují případné změny s cílem upravit v zamýšleném rozsahu „bezpečný přístav“ poskytovaný nařízením VBER.

Dvě ze čtyř oblastí (duální distribuce a rovnocenné závazky, které jsou podrobněji popsány níže) se týkají případných falešně pozitivních výsledků.

Falešně pozitivní výsledky se týkají vertikálních dohod a omezení, na něž se v současnosti vztahuje „bezpečný přístav“ nařízení VBER, ale nelze u nich s dostatečnou jistotou předpokládat, že obecně zvyšují efektivitu, a splňují tak podmínky pro výjimku podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy. V případě falešně pozitivních výsledků je Komise povinna snížit „bezpečný přístav“ a uvést jej v soulad s článkem 101 Smlouvy a oprávněným nařízením⁴.

Dvě další oblasti (omezení aktivního prodeje a omezování internetu) se týkají případných falešně negativních výsledků.

Falešně negativní výsledky se týkají vertikálních dohod a omezení, na něž se v současnosti nevztahuje nařízení VBER, avšak lze u nich s dostatečnou jistotou předpokládat, že za určitých podmínek obecně splňují požadavky pro výjimku podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy. Pokud vynětí vertikálních dohod a omezení, jež obecně podléhají výjimce, z „bezpečného přístavu“ nebude mít za následek porušení článku 101 Smlouvy nebo oprávněného nařízení, není nezbytně nutné, aby Komise zasahovala. Vynětí vertikálních dohod obecně podléhajících výjimce z „bezpečného přístavu“ však zvyšuje zátěž podniků, a tudíž náklady na dodržování předpisů při vlastním posuzování souladu jejich dohod s článkem 101 Smlouvy, a to zejména v případě malých a středních podniků. Komise tudíž usiluje o snížení veškerých takových falešně negativních výsledků v nejvyšší možné míře.

- Duální distribuce se týká situací, kdy dodavatel prodává své zboží či služby nejen prostřednictvím nezávislých distributorů, ale také přímo koncovým zákazníkům a navzájem si konkurují se svými nezávislými distributory. Dosud shromážděné důkazy z přezkumu nařízení VBER naznačují, že se původně poněkud omezené případy duální distribuce od přijetí aktuálně platného nařízení VBER a pokynů k vertikálním omezením vyskytují častěji. Je to způsobeno zejména zvýšeným prodejem přes internet, který usnadňuje dodavatelům přímý prodej, ať už prostřednictvím jejich vlastních internetových obchodů, nebo přes internetová tržiště. V důsledku toho je pravděpodobné, že současná výjimka pro duální distribuci vylučuje vertikální dohody tam, kde případné horizontální obavy již nejsou zanedbatelné.

Návrh uvedený v čl. 2 odst. 4 až 7 návrhu revidovaného nařízení VBER vyjímá ze stávajícího „bezpečného přístavu“ případy duální distribuce, které mohou vyvolat horizontální obavy. Ustanovení čl. 2 odst. 4 návrhu revidovaného nařízení VBER omezuje stávající „bezpečný přístav“ pro duální distribuci na případy, kdy souhrnný tržní podíl stran na maloobchodním trhu

⁴ Nařízení Rady č. 19/65/EHS ze dne 2. března o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě, Úř. věst. 36, 6.3.1965, s. 35, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1215/1999 ze dne 10. června 1999, Úř. věst. L 148, 15.6.1999, s. 1. Pomocí tohoto nařízení Rada svěřila Komisi pravomoc přijmout nařízení o blokových výjimkách pro určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě, které spadají pod článek 101 Smlouvy.

nepřesáhne 10 %, v souladu se stávající prahovou hodnotou tržního podílu pro dohody mezi konkurenty použitou ve sdělení *de minimis*⁵.

Ustanovení čl. 2 odst. 5 návrhu revidovaného nařízení VBER stanoví dodatečný, ovšem omezenější „bezpečný přístav“ pro duální distribuci, kdy je hodnota souhrnného tržního podílu dodavatelů a jeho distributorů na maloobchodní úrovni vyšší než 10 %, ale stále nepřesahuje 30% prahovou hodnotu tržního podílu uvedeného v článku 3 nařízení VBER. Aby byl v takovém případě v maximální míře zachován „bezpečný přístav“ a větší právní jistota pro podniky, vztahuje se na všechny aspekty jejich vertikální dohody výjimka, tedy kromě výměny informací mezi stranami vertikální dohody. Ustanovení čl. 2 odst. 6 návrhu revidovaného nařízení VBER rovněž objasňuje, že proto, aby se v případech duální distribuce podle čl. 2 odst. 4 a 5 mohlo využít revidovaného „bezpečného přístavu“, neměly by vertikální dohody obsahovat žádná omezení na základě účelu podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy, ani tvrdá omezení podle článku 4 revidovaného nařízení VBER.

Další objasnění revidovaného rozsahu výjimky pro duální distribuci je uvedeno v návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením (viz oddíl 4.4.3 návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením), kde jsou rovněž zmíněny pokyny k horizontálním omezením⁶. Tyto pokyny k horizontálním omezením jsou v současné době rovněž předmětem přezkumu a v budoucnu by mohly poskytnout další pokyny k výměnám informací o horizontálních a vertikálních dohodách v případech duální distribuce s cílem dále zvýšit právní jistotu pro podniky.

Kromě toho návrh revidovaného nařízení VBER odráží navrhovanou změnu na rozšíření rámce výjimky pro duální distribuci tak, aby zahrnovala velkoobchodníky a dovozce (viz čl. 2 odst. 4 písm. a) návrhu revidovaného nařízení VBER). Ustanovení čl. 2 odst. 7 revidovaného nařízení VBER však z výhod této výjimky vylučuje poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, pokud mají smíšenou funkci, zejména prodávají-li zboží nebo služby v rámci hospodářské soutěže s podniky, jimž poskytují online zprostředkovatelské služby.

- Rovnocenné závazky, někdy též označovány jako „doložky nejvyšších výhod“, lze definovat jako závazky, které vyžadují, aby podnik nabízel své smluvní straně stejné nebo lepší podmínky než ty, které jsou nabízeny v případě jakéhokoliv jiného prodejního/marketingového kanálu (např. na jiných platformách) nebo přímého prodejního kanálu společnosti (např. vlastní internetové stránky). Veškeré rovnocenné doložky jsou podle nařízení VBER v současné době blokově vyňaty, avšak v posledních letech byly ve větší míře předmětem donucovacích opatření ze strany orgánů pro hospodářskou soutěž.

Jelikož se tato donucovací opatření zaměřila na paritní doložky týkající se nepřímých prodejních kanálů, návrh revidovaného nařízení VBER odstraňuje výhodu blokové výjimky pro rovnocenné závazky maloobchodního prodeje prostřednictvím takových platform, které ukládají poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb. Tento druh rovnocenného závazku je přidán na seznam vyloučených omezení, viz čl. 5 písm. d) návrhu revidovaného nařízení VBER. Následkem této navrhované změny by tento druh rovnocenného závazku musel být hodnocen samostatně podle článku 101 Smlouvy.

---

⁵ Sdělení Komise o dohodách menšího významu, které výrazně neomezují hospodářskou soutěž podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (sdělení *de minimis*), Úř. věst. C 291, 30.8.2014, s. 1.

⁶ Pokyny k použitelnosti článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie na dohody o horizontální spolupráci, Úř. věst. C 11, 14.1.2011, s. 1, ve znění opravy Úř. věst. C 33, 2.2.2011, s. 20.

Návrh revidovaného nařízení VBER naopak stále uděluje blokovou výjimku pro rovnocenné závazky maloobchodního prodeje, které se týkají přímého prodeje nebo marketingových kanálů (tzv. omezená rovnocennost). Tyto omezené rovnocenné závazky maloobchodního prodeje, stejně jako rovnocenné závazky velkoobchodního prodeje nadále využívají výhod „bezpečného přístavu“ stanoveného v nařízení VBER za předpokladu, že jsou splněny obecné podmínky pro provádění nařízení VBER, zejména prahová hodnota 30% tržního podílu podle článku 3 nařízení VBER. Další pokyny týkající se hodnocení rovnocenných závazků jsou uvedeny v oddílech 6.2.4 a 8.2.5 návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením.

- Omezení aktivního prodeje se týká omezení schopnosti kupujícího aktivně oslovovat jednotlivé zákazníky. Současná použitelná pravidla nařízení VBER obsahují pouze omezené výjimky, které povolují omezení aktivního prodeje. Dosud shromážděné důkazy z přezkumu nařízení VBER a pokynů k vertikálním omezením naznačují, že tato pravidla nejsou jasná a omezují dodavatele při tvorbě distribučních systémů podle jejich obchodních potřeb.

S ohledem na tyto důkazy čl. 1 odst. 1 písm. l) ve spojení s čl. 1 odst. 1 písm. n) návrhu revidovaného nařízení VBER uvádí definici omezení aktivního prodeje. Kromě toho návrh revidovaného nařízení VBER obsahuje navrhované změny pravidel pro omezení aktivního prodeje, které se týkají zejména čl. 4 písm. b) až d) návrhu revidovaného nařízení VBER.

V čl. 4 písm. b) je nově zavedena možnost sdílené exkluzivity, která dodavateli umožní zvolit si více než jednoho exkluzivního distributora pro konkrétní území nebo konkrétní skupinu zákazníků. Navrhovaná změna zároveň vytváří spojitost mezi takto sdílenou exkluzivitou a účinností exkluzivního distribučního systému, aby nedošlo k roztříštění jednotného trhu. Za tímto účelem návrh revidovaných pokynů k vertikálním omezením objasňuje, že by počet jmenovaných distributorů měl být stanoven v poměru k přidělenému území nebo skupině zákazníků tak, aby byl zajištěn určitý objem obchodů pro zachování jejich investičního úsilí.

Další změna v oblasti exkluzivní distribuce se týká možnosti dodavatele uložit svým kupujícím povinnost převést mu své zákazníky. Podle čl. 4 písm. b) návrhu revidovaného nařízení VBER je takový převod možný, pokud zákazník kupujícího uzavřel distribuční smlouvu s dodavatelem nebo subjektem, kterému dodavatel udělil distribuční práva. Cílem této změny je posílit ochranu investičních pobídek exkluzivních distributorů.

Ustanovení čl. 4 písm. c) návrhu revidovaného nařízení VBER kromě toho poskytuje systémům selektivní distribuce zvýšenou ochranu proti prodejmům neoprávněnými distributory, kteří se nacházejí na území selektivní distribuce.

- Pokud jde o určitá nepřímá opatření omezující prodej přes internet, navrhované změny se týkají dvojích cen (tj. účtování vyšší velkoobchodní ceny stejnému distributorovi za zboží, které je určeno k prodeji přes internet, než za zboží, které je určeno k prodeji mimo internet) a zásady rovnosti (tj. stanovení kritérií pro online prodej, která nejsou zcela shodná s kritérii stanovenými pro kamenné obchody). Dosud shromážděné důkazy z přezkumu nařízení VBER naznačují, že se z prodeje přes internet vyvinul dobře fungující prodejní kanál, a není tedy nutné mu nadále poskytovat zvláštní ochranu považováním některých nepřímých opatření, jež omezují online prodej, za tvrdá omezení.

Článek 4 návrhu revidovaného nařízení VBER již tedy nepovažuje dvojí ceny za tvrdé omezení. Dodavatelé tak mají možnost stanovit různé velkoobchodní ceny za prodej stejným distributorem přes internet i mimo něj, pokud to slouží ke stimulaci vhodné úrovně investic a souvisí s náklady vynaloženými na jednotlivé distribuční kanály.

V kontextu systému selektivní distribuce navíc nemusí být kritéria stanovená dodavateli v souvislosti s prodejem přes internet již zcela shodná s kritérii stanovenými pro kamenné obchody, neboť oba distribuční kanály jsou ve své podstatě odlišné.

Navrhované změny podléhají stejné zásadě omezení, která obecně platí pro omezení prodeje přes internet. Navrhované revidované nařízení VBER tedy uděluje blokovou výjimku pouze v případě dvojích cen a absence rovnocennosti, pokud účelem těchto omezení není přímo nebo nepřímo kupujícím či jejich zákazníkům bránit v používání internetu pro účely prodeje jejich zboží nebo služeb přes internet.

2. Poskytnutí aktuálních pokynů zúčastněným stranám na pomoc podnikům, aby mohly zhodnotit své dohody v podnikatelském prostředí, které se změnilo díky nárůstu elektronických obchodů a online platform, a zaručení harmonizovanějšího uplatňování vertikálních pravidel v EU

Jedním z hlavních cílů přezkumu je poskytnout zúčastněným stranám aktuální pokyny k omezování internetu a zajistit harmonizovaný přístup k tomuto druhu omezování v EU. Za tímto účelem zavádí návrh revidovaného nařízení VBER a návrh revidovaných pokynů k vertikálním omezením hlavní zásady pro posouzení omezování internetu, které vycházejí z judikatury Soudního dvora EU, konkrétně ve věci Pierre Fabre a Coty,⁷ a o něž se opírá GŘ pro hospodářskou soutěž⁸.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. n) návrhu revidovaného nařízení VBER stanoví jasnou prahovou hodnotu pro hodnocení tvrdých omezení v prostředí, které se změnilo díky nárůstu prodeje přes internet. Omezení, jejichž účelem je přímo nebo nepřímo, samostatně nebo společně s jinými faktory bránit kupujícím či jejich zákazníkům v používání internetu pro účely prodeje jejich zboží nebo služeb přes internet nebo v účinném používání jednoho či více internetových reklamních kanálů, jsou definována jako omezení aktivního či pasivního prodeje, a tudíž jsou podle článku 4 nařízení VBER považována za tvrdá omezení.

Oddíl 6.1.2 návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením uvádí další pokyny k těmto tvrdým omezením. Vysvětluje, kdy určité chování na internetu vede k aktivnímu či pasivnímu prodeji. Je-li například provoz internetové stránky druhem pasivního prodeje, bude překlad této internetové stránky do jazyka, který není běžně používán na území distributora, druhem aktivního prodeje. Oddíl rovněž stanoví, že omezení používání internetových stránek pro srovnávání cen nebo omezení sponzorovaných odkazů ve vyhledávacích představuje podle nařízení VBER tvrdé omezení, neboť schopnost inzerovat umožňuje distributorům přilákat potenciální zákazníky na své internetové stránky, což je předpokladem schopnosti prodávat přes internet. Naopak na omezení internetové reklamy, která nevylučují konkrétní internetové reklamní kanály, se vztahuje bloková výjimka, pokud taková omezení souvisejí například s obsahem internetové reklamy nebo stanoví určité normy kvality. Další aktualizace zohledněné v návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením zahrnují vložení oddílu, který pojednává o omezení používání online platform a nástrojů pro srovnání cen (viz oddíly 8.2.3 a 8.2.4).

---

⁷ Věc C-439/09 Pierre Fabre Dermo-Cosmetique SAS v. Président de l'Autorité de la concurrence EU:C:2011:649; věc C-230/16 Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH EU:C:2017:941.

⁸ Viz informativní zpráva GŘ pro hospodářskou soutěž „Pravidla EU pro hospodářskou soutěž a zákazy trhu: kde se nacházíme po rozsudku ve věci Coty?“ (EU competition rules and marketplace bans: Where do we stand after the Coty judgment?) z dubna 2018, k dispozici na <https://ec.europa.eu/competition/publications/cpb/2018/kdak18001enn.pdf>.

Návrh revidovaného nařízení VBER a návrh revidovaných pokynů k vertikálním omezením rovněž stanoví konkrétní pravidla a pokyny týkající se ekonomiky platform vzhledem k tomu, že tato část ekonomiky hraje stále důležitější úlohu v distribuci zboží a služeb. Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. d) návrhu revidovaného nařízení VBER uvádí definici poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, která vychází z podobné definice v nařízení o vztazích mezi platformami a podniky⁹. Definice upřesňuje, že poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb jsou podle nařízení VBER považováni za dodavatele. Důsledky tohoto objasnění a uplatnění dalších pravidel na poskytovatele online zprostředkovatelských služeb jsou stanoveny v pokynech k vertikálním omezením (viz oddíl 4.3). Příslušné pokyny rovněž vysvětlují, proč podniky činné v ekonomice online platform nelze považovat za skutečné zprostředkovatele (viz oddíl 3.2.3). Kromě toho, jak je uvedeno v kontextu navrhovaných změn k výjimce duální distribuce výše, čl. 2 odst. 7 návrhu revidovaného nařízení VBER stanoví, že poskytovatelé nepožívají výhod „bezpečného přístavu“ uvedeného v nařízení VBER.

Navrhované změny jsou v souladu s návrhem aktu o digitálních trzích¹⁰. Je to způsobeno zejména tím, že akt o digitálních trzích je zaměřen na digitální strážce, kterými jsou podniky mající tržní sílu, a tudíž nevyužívají „bezpečného přístavu“ uvedeného v nařízení VBER.

Návrh pokynů k vertikálním omezením rovněž zahrnuje pracovní dokument z února 2021 o distributorech, kteří zároveň fungují jako zprostředkovatelé některých výrobků stejného dodavatele („Working paper: Distributors that also act as agents for certain products for the same supplier“)¹¹.

Cílem návrhu revidovaného nařízení VBER je navíc zajistit harmonizovanější uplatňování článku 101 Smlouvy na vertikální dohody v EU. Toho má být dosaženo zavedením některých hlavních zásad do samotného nařízení VBER, například těch, které se týkají omezení prodeje přes internet, jakož i nových pravidel týkajících se například definice a považování poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb za dodavatele. Zároveň je cílem návrhu revidovaného nařízení VBER posílení schopnosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž odejmout výhodu nařízení VBER v jednotlivých případech, pokud to bude možné v rámci stávajícího právního rámce, a to poskytnutím pokynů k platným podmínkám a postupu (viz oddíl 7.1 návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením).

3. Snížení nákladů podniků na dodržování předpisů zjednodušením složitých oblastí stávajících pravidel a zefektivněním stávajících pokynů

Návrh revidovaného nařízení VBER a návrh revidovaných pokynů k vertikálním omezením rovněž usiluje o snížení nákladů podniků, zejména malých a středních, vyjasněním některých ustanovení, která jsou vnímána jako obzvláště složitá, a tudíž obtížná na zavedení.

Zejména ustanovení týkající se omezení území a skupin zákazníků v čl. 4 písm. b) současného nařízení VBER, která zúčastněné strany považovaly za obzvláště složitá, byla nahrazena třemi různými soubory ustanovení, jež objasňují rozsah zákazu u každého z hlavních distribučních systémů, a to exkluzivní distribuce, selektivní distribuce a volné distribuce. Oddíl 4.6 návrhu revidovaných

---

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

¹⁰ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví (akt o digitálních trzích), {SEC(2020) 437 final} – {SWD(2020) 363 final} – {SWD(2020) 364 final}.

¹¹ K dispozici na

https://ec.europa.eu/competition/consultations/2018_vber/working_paper_on_dual_role_agents.pdf.

pokynů k vertikálním omezením navíc uvádí podrobné vysvětlení vlastností každého z těchto distribučních systémů.

Struktura návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením byla zjednodušena, aby poskytovala jasnější rámec analýzy vertikálních dohod. Nová struktura například sloučila předchozí roztroušené pokyny ke stanovení minimální prodejní ceny do jednoho vyhrazeného oddílu (viz oddíl 6.1.1 návrhu revidovaných pokynů k vertikálním omezením).

***